

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

PPriština, 28. decembar 2021.godine
Br.ref.:RK 1925/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI176/20

Podnosilac

Flortent Godeni, Fatmir Godeni i Binije Godeni

**Zahtev za ocenu ustavnosti
rešenja Apelacionog suda AC. br. 4116/19 od 24. septembra 2020.
godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli Florent Godeni, Fatmir Godeni i Binije Godeni, sa prebivalištem u Đakovici (u daljem tekstu: podnosioci zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju ustavnost obaveštenja [KMLC. br. 145/2020] od 30. oktobra 2020. godine Kancelarije glavnog državnog tužioca i rešenja [AC. br. 4116/19] od 24. septembra 2020. godine Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud), u vezi sa rešenjem [PPP. br. 121/2017] od 10. jula 2019. godine Osnovnog suda u Đakovici (u daljem tekstu: Osnovni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenih odluka, kojima podnosioci zahteva navode da su im povređena prava zagarantovana članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka], 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 23. novembra 2020. godine, podnosioci su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 30. novembra 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Remzije Istrefi –Peci za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Bajram Ljatići i Radomir Laban.
7. Dana 10. decembra 2020. godine, Sud je obavestio podnosiocima o registraciji zahteva i tražio da podnesu Sudu rešenje [PPP. br. 121/2017] od 10. jula 2019. godine Osnovnog suda. Istog dana, Sud je obavestio i Apelacioni sud o registraciji zahteva.
8. Dana 24. decembra 2020. godine, podnosioci zahteva su podneli Sudu dodatna dokumenta u vezi sa njihovim slučajem, odnosno rešenje [PPP. br. 121/2017] od 10. jula 2019. godine Osnovnog suda.
9. Dana 19. marta 2021. godine, Sud je tražio od podnosilaca zahteva da podnesu Sudu dva rešenja Apelacionog suda, odnosno rešenje [Ac. br. 4313/15] od 2. aprila 2017. godine i rešenje [Ac. br. 4315/15] od 3. aprila 2017. godine.

10. Dana 29. marta 2021. godine, podnosioci zahteva su podneli Sudu tražena dokumenta, odnosno rešenje [Ac. br. 4313/15] od 2. aprila 2017. godine i rešenje [Ac. br. 4315/15] od 3. aprila 2017. godine Apelacionog suda.
11. Dana 28. aprila 2021. godine, Sud je tražio od podnosilaca zahteva da popune formular zahteva.
12. Dana 28. aprila 2021. godine, Sud je tražio od Osnovnog suda da podnesu Sudu kompletan dosije slučaja.
13. Dana 14. maja 2021. godine, podnosioci zahteva su podneli Sudu formular zahteva.
14. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5. člana 114. [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12. (Izbor predsednika i zamenika predsednika) Poslovnika, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za predsednicu Ustavnog suda. Na osnovu stava 4. pravila 12. Poslovnika i odluke Suda KK-SP 71-2/21, utvrđeno je da sudija Gresa Caka-Nimani, stupa na dužnost predsednice Suda nakon isteka mandata trenutne predsednice Suda, Arte Rama-Hajrizi, dana 26. juna 2021. godine.
15. Dana 18. maja 2021. godine, Privatni izvršitelj Gjoke Radi je podneo Sudu kompletan dosije slučaja.
16. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 9. (Prevremeni istek mandata) Zakona i pravila 7. (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika, sudija Bekim Sejdiu je podneo svoju ostavku na mesto sudije pri Ustavnom sudu.
17. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava 4. pravila 12. Poslovnika i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsednice Suda, a na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 8. (Istek mandata) Zakona, predsednica Arta Rama-Hajrizi je okončala mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
18. Dana 8. oktobra 2021. godine, Veće za razmatranje je odlučilo da se zahtev razmotri na nekoj od narednih sednica.
19. Dana 20. oktobra 2021. godine, zato što kompletan dosije podnet Sudu od strane privatnog izvršitelja, Gjoke Radi, nije bio kompletan, Sud je zatražio od Osnovnog suda da se podnesu sledeće sudske odluke:
 - (i) *Rešenje Osnovnog suda u Đakovici [E. Br. 1062/2013] od 16. septembra 2013. godine;*
 - (ii) *Rešenje Osnovnog suda u Đakovici [E. Br. 1062/2013] od 16. septembra 2013. godine;*
 - (iii) *Rešenje Osnovnog suda u Đakovici [CP. 1062/2013] od 11. avgusta 2014. godine; kao i*
 - (iv) *Rešenje Osnovnog suda u Đakovici [CP. 1062/2013] od 11. avgusta 2014. godine;*

20. Dana 29. oktobra 2021. godine, Osnovni sud je podneo Sudu zatražena dokumenta.
21. Dana 9. decembra 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i većinom iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

Pregled činjenica u vezi sa izvršnim postupkom

22. Iz spisa predmeta proizilazi da su podnosioci zahteva dana 7. jula 2008. godine, potpisali Sporazum o kreditu [D-27331] sa kreditorom ProCredit Bankom u Đakovici za kredit u ukupnoj vrednosti od 700.000.00 (sedamsto hiljada) evra. Dana 2. juna 2009. godine, podnosioci zahteva su potpisali još jedan sporazum o kreditu sa [D-332449] sa ProCredit Bankom u vrednosti od 350.000.00 (tri stotine i pedeset hiljada) evra.
23. Dana 4. jula 2008. godine i dana 4. juna 2009. godine, podnosioci zahteva su sklopili Sporazum o hipoteci sa [br.Vr. br. 2387/2008] i [VR. Br. 2675/2009] sa kreditorom ProCredit Bankom (u daljem tekstu: Sporazumi o hipoteci sklopljeni sa ProCredit Bankom) koji su potvrđeni preda Osnovnim sudom u Đakovici.
24. Dana 7. jula 2008. godine i dana 4. juna 2009. godine, Opštinska kancelarija za katastar u Đakovici, delujući po zahtevu ProCredit Banke je, u rešenjima sa br. [258/08 i 163/09] odredila hipoteku na imovine a radi osiguranja kredita, propisane kao hipoteke prvog, drugog, trećeg i četvrtog reda.
25. Dana 30. septembra 2010. godine, podnosioci zahteva su sklopili Sporazum o Kreditu sa [br. 1385/2/Gja] sa Ekonomskom Bankom u ukupnoj vrednosti od 233.000.00 (dve stotine i trista trideset i tri hiljade) evra. Istog datuma su sklopili i Sporazum o hipoteci sa [br. 1385/3 Gja] (u daljem tekstu: Sporazum o hipoteci sklopljen sa Ekonomskom Bankom).
26. Dana 18. avgusta 2011. godine, ProCredit Banka se obratila Osnovnom sudu u Đakovici sa "*Predlogom o izvršenju nad nepokretnom imovinom/hipoteka i zaplenom kolaterala*" protiv podnosilaca zahteva, a na osnovu Sporazuma o hipoteci sklopljenim sa ProCredit Bankom.
27. Dana 18. avgusta 2011. godine, Osnovni sud u Đakovici je, u [Rešenju Ekz. Br. 181/11] dozvolio izvršenje na osnovu izvršnih dokumenata Sporazuma o hipoteci sklopljenim samo sa ProCredit bankom.
28. Dana 11. septembra 2013. godine, Ekonomska Banka je podnela Zahtev za izvršenje pred Osnovnim sudom, a protiv podnosilaca zahteva, na osnovu Sporazuma o hipoteci sklopljenih sa Ekonomskom bankom.

29. Dana 16. septembra 2013. godine, Osnovni sud je, rešenjima [E. br. 1063/2013] i [CP. 1062/2013], dozvolio izvršenje na osnovu gore navedenih izvršnih isprava Sporazuma o hipoteci sklopljenih sa ProCredit Bankom.
30. Dana 18. oktobra 2013. godine, podnosioci zahteva su podneli prigovor Osnovnom sudu na gore navedena rešenja Osnovnog suda za dozvoljavanje izvršenja.
31. Dana 11. avgusta 2014. godine, Osnovni sud je, rešenjem [CP. 1063/2013] i rešenjem [CP. 1062/2013], odbio, kao neosnovan, prigovor podnosilaca zahteva.
32. Neodređenog datuma, podnosioci zahteva su uložili žalbu Apelacionom sudu na gore navedena rešenja Osnovnog suda u Đakovici.
33. Apelacioni sud je odbio žalbu, kao neosnovanu, i potvrdio gore navedena rešenja Osnovnog suda.
34. Dana 29. avgusta 2014. godine, na zahtev ProCredit Banke, privatni izvršitelj Gjokë Radi je izdao zaključak o prodaji nepokretnosti radi ispunjavanja ugovornih obaveza, zakazujući prodaju nepokretnosti pod hipotekom za 26. septembar 2014. godine.
35. Dana 26. septembra 2014. godine, ProCredit Banka je, podneskom upućenim privatnom izvršitelju Gjokë Radi, tražila da se poveže sa izvršnim postupkom koji se sprovodi sa Ekonomskom bankom, gde je poslednje navedena pokrenula postupak izvršenja u Osnovnom sudu u Đakovici protiv podnosilaca zahteva, a koji se odnosio na istu nepokretnost ostavljenu pod hipotekom. ProCredit Banka je, između ostalog, tražila da joj „na osnovu predočene dokumentacije, u postupku prodaje omogući drugi poverilac Banka Ekonomike “kao poverilac sa obezbeđenim pravom, nakon što potvrdi prioritet ispunjenja“, da ispuni dug prodajom predmetne nepokretnosti”.
36. Dana 27. januara 2015. godine, privatni izvršitelj Gjokë Radi je zaključkom utvrdio prvi prioritet za ispunjenje zahteva iz nepokretnosti ostavljene pod hipotekom za poverioca ProCredit Banku u odnosu na drugog poverioca Banku Ekonomike.
37. Dana 11. septembra 2015. godine, nakon što su održane tri javne rasprave o prodaji nepokretnosti ostavljene pod hipotekom, privatni izvršitelj Gjokë Radi iz Đakovice je izdao nalog za izvršenje [E. br. 211/14] i [E. br. 210/14], kojima je kao jedinog ponuđača za kupovinu nepokretnosti ostavljene pod hipotekom imenovao poverioca ProCredit Banku. Kroz ova dva gore navedena naloga, utvrđeno je sledeće: nepokretnosti ostavljene pod hipotekom na osnovu Sporazuma o hipoteci sklopljenih sa ProCredit Bankom, prodaju se poveriocu ProCredit Bank; i ii) obavezni su podnosioci zahteva da oslobode gore navedene nepokretnosti.
38. Neodređenog datuma, podnosioci zahteva su uložili žalbu Apelacionom sudu protiv naloga za izvršenje [E. br. 211/14] i [E. br. 210/14], navodeći bitne

povrede odredaba izvršenja, pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava.

39. Dana 3. aprila 2017. godine, Apelacioni sud je, rešenjima [Ac. br. 4313/2015] i [Ac. br. 4315/2015], odbio, kao neosnovan, zahtev podnosilaca i potvrdio naloge za izvršenje [E. br. 210/14] i [E. br. 211/14].
40. Dana 25. aprila 2017. godine, Privatni izvršitelj Gjokë Radi, je u naložima [P.br.210/14] i [P.br.211/14] utvrdio da se nepokretna imovina podnosilaca zahteva prodaje kreditoru ProCredit Banci.
41. Jednog neodređenog dana, ProCredit Banka je podnela zahtev u Ministarstvo Sredine i Prostornog Planiranja – Katastarska Agencija Kosova, da na osnovu naloga Privatnog izvršitelja Gjokë Radi [P.br.211/14] od 26. oktobra 2015. godine i [P.br.210/2014] od 26. oktobra 2015. godine izvrši prenos vlasništva sa podnosioca zahteva na ProCredit Banku.
42. Dana 15. juna 2017. godine, Ministarstvo sredine i Prostornog planiranja - Katastarska Agencija Kosova, je u rešenjima [br. 937/2017] i [br. 938/2017] odlučilo da se zahtev ProCredit banke usvoji u funkciji primene gore navedenih naloga.
43. Dana 7. avgusta 2017. godine, Privatni izvršitelj Gjokë Radi je u zaključku [P. Br. 189/17] obavestio podnosioca zahteva da najkasnije do 30. avgusta 2017. godine, oslobode svu imovinu u posedu i na korišćenje kreditoru ProCredit Banki, u suprotnom će se izvršenje zahteva uraditi prisilno.

Pregled činjenica u vezi sa postupcima o procesnoj nepravilnosti u izvršnom postupku

44. Dana 23. avgusta 2017. godine, podnosioci zahteva su uložili žalbu Osnovnom sudu, navodeći da je došlo do proceduralnih nepravilnosti u izvršnom postupku od strane privatnog izvršitelja Gjokë Radi iz Đakovice, dalje tvrdeći, između ostalog, da su u toku dva paralelna postupka za jednu od nepokretnosti ostavljenu pod hipotekom, a koji se odnose na dokaz o vlasništvu trećih strana, dodajući da su u ovom izvršnom postupku sprovedenom u vezi sa konkretnim slučajem uključene strane koje nisu bile strane u postupku. Između ostalog, podnosioci zahteva su predložili da se odloži prodaja nepokretnosti prema zaključku privatnog izvršitelja.
45. Istog tog dana, podnosioci zahteva su, u dopisu upućenom privatnom izvršitelju Gjokë Radi, tražili da se odloži izvršenje nasilnog izvršenja na osnovu zaključka [P. Br. 189/17], naglašavajući da su podneli žalbu pred Osnovnim sudom o proceduralnim nepravilnostima koje su se desile u izvršnom postupku i dalje su tvrdili da će se njima naneti nepopravljiva materijalna šteta ukoliko se njihov zahtev ne usvoji.
46. Dana 30. avgusta 2017. godine, podnosioci su podneli zahtev Osnovnom sudu za izuzeće privatnog izvršitelja Gjokë Radi iz Đakovice, tvrdeći da je „Tokom vršenja svoje dužnosti Sudije izvršioca pred Osnovnim sudom u Đakovici, a sada privatni izvršitelj, preduzeto je niz pravnih radnji gde su

donete odluke kada je ovo pitanje bilo na odlučivanju i razmatranju kod Naslova. Privatnom izvršitelju Gjokë Radi je kristalno jasno koji su to proceduralni nedostaci, ali, začudo, u nedostatku objektivnosti istog on zaobilazi sve ove nedostatke iako su sve okolnosti poznate“.

47. Dana 31. avgusta 2017. godine, privatni izvršitelj Gjokë Radi je izjavom upućenu Osnovnom sudu u Đakovici osporio zahtev podnosioca za izuzeće privatnog izvršitelja iz postupka i obrazložio da je *“nalogom P. br. 210/14 od 26.10.2015. godine i nalogom P. br. 211/14 od 26.10.2015. godine završen postupak prodajom nepokretnih imovina dužnika“*.
48. Dana 7. avgusta 2018. godine, privatni izvršitelj Gjokë Radi je, zaključkom (P. br. 189/17), tražio da podnosioci oslobode sve nepokretnosti ostavljene pod hipotekom.
49. Dana 10. jula 2019. godine, Osnovni sud je, rešenjem [PPP. br. 121/17], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva, dok je poseban zahtev podnosioca za izuzeće privatnog izvršitelja Gjokë Radi iz Đakovice odbacio. U rešenju se dalje dodaje da je *„privatni izvršitelj postupio u skladu sa zakonskim odredbama zakona o izvršnom postupku, nastavio je izvršni postupak ZIP-a; što se tiče tvrdnji dužnika da se vode dva paralelna postupka to nije održiva činjenica, pošto je postupak izvršenja drugi postupak u odnosu na parnični postupak i da u slučaju uspeha u parničnom postupku dužnici imaju pravo da zahtevaju protiv izvršenja prema članu 54. ZIP-a. [...] Sud u radu privatnog izvršitelja Gjokë Radi nije primetio nikakve nepravilnosti koje tvrde dužnici, jer su sve gore navedene tvrdnje predmetnog dužnika bile predmet razmatranja i iscrpljene su i sa žalbama dužnika su odbijene, kao neosnovane, utvrđujući istu u skladu sa rešenjima Apelacionog suda Kosova AC. br. 4313/15 od 03.04.2017. godine i rešenjem Ac. br. 4315/15 od 03.04.20“*.
50. Neodređenog datuma, podnosioci zahteva su uložili žalbu Apelacionom sudu protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda u kojem se navodi pogrešna primena materijalnog prava i pogrešno utvrđeno činjenično stanje.
51. Dana 24. septembra 2020. godine, Apelacioni sud je, rešenjem [Ac. br. 4116/19], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje Osnovnog suda [PPP. br. 121/2017], smatrajući isto kao pravično i zakonito. U vezi sa tvrdnjom podnosioca zahteva da je Osnovni sud pogrešno primenio odredbe člana 67 Zakona o Parničnom postupku, Apelacioni sud je naglasio dana osnovu navedene odredbe *„ovo se tiče slučajeva kada sudija odlučuje u prvom stepenu a učestvuje u odlučivanju i u nekom drugom stepenu i suprotno“*. Pored toga, Apelacioni sud je u vezi sa ovom tvrdnjom dodao da na osnovu člana 68.4 ZPP-a koji su u ovom slučaju primenjuje, podnosioci zahteva u svojstvu dužnika su obavezni da navedu razloge zbog kojih traže izuzeće što u konkretnom slučaju nisu uradili.
52. Dana 19. oktobra 2020. godine, podnosioci zahteva su se obratili Kancelariji glavnog državnog tužioca sa zahtevom za zaštitu zakonitosti protiv gore navedenog rešenja Apelacionog suda u kojem se navodi bitna povreda procesnih odredbi i pogrešna primena materijalnog prava.

53. Dana 30. oktobra 2020. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je, obaveštenjem KMLC. br. 145/2020, obavestila podnosioca zahteva da navodi podnosilaca nisu dovoljni za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti.

Navodi podnosioca zahteva

54. Podnosioci zahteva navode da su im osporenim rešenjima povređena prava zagarantovana članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.
55. Podnosioci zahteva prvo navode da *“zbog nepravilnosti tokom obavljanja izvršenja kod izvršitelja Gjokë Radi iz Đakovice preduzeli su dozvoljene radnje nakon dozvoljenja predloga za izvršenje ovog izvršitelja u predmetu P. br. 179/2017 prema kojem su, zbog nepravilnosti tokom sprovođenja izvršnog postupka, dužnici tražili njegovu diskvalifikaciju”*.
56. Podnosioci zahteva se žale Sudu da je tokom sprovođenja izvršnog postupka u vezi sa njihovim slučajem kod privatnog izvršitelja Gjokë Radi bilo brojnih nepravilnosti. S tim u vezi, podnosioci zahteva tvrde: *“Zbog potpuno protivzakonitih i protivustavnih radnji izvršitelja Gjokë Radi iz Đakovice, koje dolaze u sukob i sa poverljivim dokumentom na osnovu kojeg je ovaj izvršitelj dozvolio i predlog za izvršenje poverioca ProCredit Bank, sa sedištem u Prištini. Predlagač izvršenja, ProCredit bank, koristeći svoj položaj kao davalac kredita, preduzeo je takve mere koje je ovaj izvršitelj tretirao kao istinite iako te radnje dolaze u sukob sa pozitivnim zakonskim odredbama. Izvršni organ je, bez upuštanja u zakonske odredbe, odnosno onih ZIP-a, dozvolio predlog za izvršenje, iako nije smeo da to uradi”*.
57. Podnosioci zahteva pred Sudom navode da osporene odluke nisu dovoljno obrazložene i tvrde: *“Prvostepeni sud, koji je odbio žalbu dužnika za izuzeće izvršitelja, svojom presudom PPP. br. 121/2017, dao je nepotpune i nebitne razloge ne obrazlažući njegovo rešenje nijednom zakonskom odredbom”*. Podnosioci zahteva dalje ističu: *“Što se tiče rešenja Apelacionog suda, kao i obaveštenja Kancelarije glavnog državnog tužioca u vezi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti podnetim od strane dužnika, nema uopšte ožalbenim razlozima, u kojem rešenju odnosno obaveštenju, su ukratko utvrdili da se rešenje prvostepenog suda potvrđuje, odnosno u obaveštenju kaže da nisu ispunjeni uslovi, što je jedna apsurdnost”*.
58. Što se tiče rešenja Apelacionog suda i obaveštenja Kancelarije glavnog državnog tužioca u vezi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti, podnosioci zahteva navode: *“Redovni sudovi su povredili načelo zakonitosti i pravde. Stoga, smatramo da su pobijana rešenja ovom žalbom obuhvaćena povredama ustavnih prava, odnosno, u ovom slučaju žaliocima su povređena osnovna ljudska prava i to zaštićeno pravo predviđeno članom 6. Evropske konvencije za ljudska prava i članom 32. Ustava Republike Kosova u okviru kojeg je oštećenima povređeno pravo na pravično suđenje i jednakost stranaka u postupku i pravo po članu 54. Ustava Republike Kosova na sudsku zaštitu prava”*.

59. Podnosioci zahteva dalje dopunom zahteva navode da tokom čitavog izvršnog postupka *“uprkos našem zahtevu i inicijativi za sprovođenje finansijskog i građevinskog veštačenja radi utvrđivanja tržišne vrednosti nepokretnosti ostavljene pod hipotekom, to je osporavao zastupnik poverioca i odobrio privatni izvršitelj uz obrazloženje da predlog za imenovanje finansijskog i građevinarskog veštaka ima za cilj i služi samo za odlaganje postupka”*.
60. Podnosioci zahteva na kraju traže od Suda da poništi: i) rešenje [AC. br. 4116/19] od 24. septembra 2020. godine Apelacionog suda u vezi sa rešenjem [PPP. br. 121/2017] od 10. jula 2019. godine Osnovnog suda, i ii) obaveštenje KMLC. br. 145/2020 od 30. oktobra 2020. godine Kancelarije glavnog državnog tužioca.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*

[....]

Zakon br. 03/L-006 o parničnom postupku

Član 67

Sudija ne može da procesuiru pravno pitanje:

- a) ukoliko je sam stranka , zakonski ili ovlašćeni zastupnik stranke, ili ukoliko je sa strankom supoverilac ili sudužnik, ili obavezan za regresiranje, ili ukoliko je o istoj stvari saslušan kao svedok ili kao ekspert;*
- b) ukoliko stranka ili njen zakonski ili ovlašćeni zastupnik je krvni srodnik po vertikalnoj crti, do bilo kojeg stepena , a po horizontalnoj crti do četvrtog stepena , ili ukoliko je suprug, ili majčinoj liniji do drugog stepena, nezavisno od toga da li je brak prestao ili ne;*
- c) ukoliko je staratelj, usvojitelj, ili usvojitelj stranke, njegovog zakonskog ili ovlašćenog zastupnika;*
- d) ukoliko je o istoj stvari učestvovao u donošenju odluke nižeg suda ili nekog drugog organa , ili u postupku posredovanja;*
- e) ukoliko je postupao u stvari gde je izvršeno sudske poravnaje a sa podignutom tužbom se traži poništavanja takvg poravnaja;*
- f) ukoliko je akcionar ili član trgovačkog udruženja koja je stranka u postupku iniciranom tužbu;*
- g) ukoliko ne postoje druge okolnosti koje stavljaju u sumnju njegovu nepristrasnost [...]*

d) ukoliko je o istoj stvari učestvovao u donošenju odluke nižeg suda ili nekog drugog organa , ili u postupku posredovanja;

Član 68

68.4 Dužnost stranke je da u zahtevu za izuzeće navede okolnosti odakle se zaključuje da postoji neka zakonska osnova za izuzeće sudije.

Član 247

247.1 Javni tužilac može podići zahtev za zaštitu zakonitosti:

a) zbog bitnih povreda odredaba parničkog postupka, ukoliko povreda se odnosi na teritorijalnu nadležnost, ukoliko prvostepeni sud donosilo presudu bez glavne rasprave, a bio je u obavezi da održi glavnu raspravu, ukoliko je odlučeno po zahtevu, u vezi toga spor je u toku, ili ukoliko u suprotnosti sa zakonom, udaljivan javnost sa glavne rasprave;

b) zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ocena prihvatljivosti zahteva

61. Sud prvo treba da razmotri da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovnikom.
62. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

63. Sud se takođe poziva na član 47. [Individualni zahtevi], član 48. [Tačnost podneska] i član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47.

[Individualni zahtevi]

1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.

Član 48.
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49.
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku”.

64. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud smatra da su podnosioci zahteva ovlašćene strane; osporavaju akte javnih organa, odnosno obaveštenje [KMLC. br. 145/2020] od 30. oktobra 2020. godine Kancelarije glavnog državnog tužioca i rešenje [AC. br. 4116/19] od 24. septembra 2020. godine Apelacionog suda u vezi sa rešenjem [PPP. br. 121/2017] od 10. jula 2019. godine Osnovnog suda nakon što su iscrpeli sva pravna sredstva. Podnosioci zahteva su naglasili osnovna prava i slobode za koje navode da su im povređene i podneli su zahtev u skladu sa zakonskim rokovima.
65. Pored ovih uslova, Sud se takođe poziva na pravilo 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Pravilo 39 (2) posebno propisuje:
- “(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.*
66. Sud prvo ističe da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je definisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.
67. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri posebne grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoog stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi”.
68. U smislu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je isti očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u

skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.

69. Navedeni slučaj se tiče dva kredita koji su podnosioci zahteva sklopili 2008. i 2009. godine sa ProCredit Bankom kao i 2010. godine i sa Ekonomskom Bankom. Kao rezultat nepotpunog plaćanja duga kredita za potpunu realizaciju duga na osnovu ugovora o hipoteci, Ekonomska banka je podnela Osnovnom sudu predlog za izvršenje koji je Osnovni sud usvojio i dozvolio izvršenje. Nakon prigovora podnosilaca zahteva protiv rešenja o dozvoljavanju izvršenja, Osnovni sud je odbio prigovor. Podnosioci zahteva su naknadno uložili žalbu Apelacionom sudu, koji je zatim odbacio žalbe. Nakon tri javne rasprave o prodaji nepokretnosti ostavljenih pod hipotekom, privatni izvršitelj Gjokë Radi je izdao dva naloga za izvršenje, putem kojih je imenovao ProCredit Banku kao jedinog ponuđača za kupovinu nepokretnosti ostavljenih pod hipotekom. Podnosioci zahteva su nakon toga uložili žalbu Apelacionom sudu protiv dva naloga za izvršenje, dok je poslednje navedeni odbio žalbe podnosilaca zahteva, kao neosnovane. Pored toga, podnosioci zahteva su uložili žalbu Osnovnom sudu, navodeći da je došlo do proceduralnih nepravilnosti u izvršnom postupku od strane privatnog izvršitelja Gjokë Radi i tražili izuzeće privatnog izvršitelja Gjokë Radi iz njihovog slučaja. Osnovni sud je odbio žalbe podnosilaca zahteva. Rešenje Osnovnog suda je potvrdio i Apelacioni sud. Nakon podnošenja zahteva za zaštitu zakonitosti, Kancelarija glavnog državnog tužioca je obavestila podnosioce zahteva da njihovi navodi nisu dovoljni za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti.
70. Sud podseća da podnosioci zahteva povezuju navode o povredi svojih prava pozivajući se na povredu članova 32. i 54. Ustava, navodeći da je „*povređeno pravo oštećenih na pravično suđenje i jednakost strana u postupku i pravo iz člana 54. Ustava Republike Kosovo na sudsku zaštitu prava*”.
71. Podnosioci zahteva su, u vezi sa njihovim navodima o povredi članova 32 i 54, samo spomenuli povredu članova Ustava, ne dajući nikakvo obrazloženje i ne potkrepljujući svoje navode o tome na koji način je osporena odluka, uključujući odluke nižih sudova, mogla rezultirati povredom ovih potonjih.
72. U vezi sa navodima podnosilaca zahteva o povredi članova 32. i 54. Ustava, Sud primećuje da prosta činjenica da podnosioci zahteva nisu zadovoljni ishodom odluke Apelacionog suda ili samo pominjanje članova Ustava nije dovoljno da se izgradi navod o kršenju Ustava. Kada se tvrde ovakve povredama Ustava, podnosioci zahteva moraju dati potkrepljene navode i ubedljive argumente (vidi, u tom kontekstu, slučaj Suda KI136/14, *Abdullah Bajqinca*, Rešenje o neprihvatljivosti od 10. februara 2015. godine, stav 33).
73. Međutim, Sud primećuje da se podnosioci zahteva žale na povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje, na osnovu člana 6 EKLJP-a, što je povezano i sa članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
74. Sud primećuje da se podnosioci zahteva, u suštini, žale da je do povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, iz sledećih razloga: i) jer su protivzakonite i protivustavne radnje privatnog izvršitelja koje su u

suprotnosti sa: 1. verodostojnom ispravom na osnovu koje je izvršitelj dozvolio predlog za izvršenje poverioca ProCredit Bank; 2. izvršitelj tretirao propisnim radnje ProCredit Bank iako su te radnje u suprotnosti sa pozitivnim zakonskim odredbama; i 3. izvršni organ, ne upuštajući se u zakonske odredbe, odnosno one ZIP-a, dozvolio predlog za izvršenje iako to nije smeo da uradi; i, ii) zbog toga što odluke nižestepenih instanci nisu obrazložene, navodeći sledeće: *“Prvostepeni sud, koji je odbio žalbu dužnika za izuzeće izvršitelja, svojim rešenjem PPP. br. 121/2017, dao je nepotpune i nebitne razloge ne obrazlažući svoje rešenje nijednom zakonskom odredbom [...] što se tiče rešenja Apelacionog suda, kao i obaveštenja Kancelarije glavnog državnog tužioca u vezi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti podnetim od strane dužnika, nema uopšte o žalbenim razlozima, u kojem rešenju odnosno obaveštenju, su ukratko utvrdili da se rešenje prvostepenog suda potvrđuje, odnosno u obaveštenju kaže da nisu ispunjeni uslovi, što je jedna apsurdnost”*.

U vezi sa napred istaknutim navodima, Sud primećuje da su iste navode podnosioci zahteva iznosili i pred redovnim sudovima.

Povodom navoda o nedostatku obrazloženja sudskih odluka

75. Sud, pre svega, podseća na navode podnosioca zahteva u vezi sa ovom tvrdnjom, u kojima naglašavaju: *“Prvostepeni sud, koji je odbio žalbu dužnika za izuzeće izvršitelja, svojim rešenjem PPP. br. 121/2017, dao je nepotpune i nebitne razloge ne obrazlažući svoje rešenje nijednom zakonskom odredbom”*.
76. Iz zahteva podnosioca zahteva, Sud ne primećuje da su podnosioci zahteva u vezi sa ovom tvrdnjom imaju kao specifičan navod pred Sudom nepristrasnost privatnog izvršitelja Gjokë Radi, u njegovoj dvostrukoj ulozi, kao sudija koji je dozvolio izvršenje i u kasnijoj fazi kad je delovao i kao Privatni izvršitelj.
77. Podnosioci dalje navode: *“[...] što se tiče rešenja Apelacionog suda, kao i obaveštenja Kancelarije glavnog državnog tužioca u vezi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti podnetim od strane dužnika, nema uopšte o žalbenim razlozima, u kojem rešenju odnosno obaveštenju, su ukratko utvrdili da se rešenje prvostepenog suda potvrđuje, odnosno u obaveštenju kaže da nisu ispunjeni uslovi, što je jedna apsurdnost”*.
78. Na početku, Sud se poziva na praksu ESLJP-a, koji je ocenio da iako vlasti uživaju značajnu slobodu u izboru odgovarajućih sredstava kako bi se osiguralo da njihovi pravosudni sistemi postupaju u skladu sa zahtevima iz člana 6.1 EKLJP, njihovi sudovi bi trebalo da *“pokažu sa dovoljno jasnoće razloge na kojima su zasnovali svoje odluke”* (vidi, *Hadjianastassiou protiv Grčke*, predstavka br. 12945/87, presuda ESLJP-a od 16. decembra 1992. godine, stav 33; vidi, takođe, i slučaj Suda KI97/16, podnosilac *“IKK Classic”*, presuda od 9. januara 2018. godine, stav 45; i slučaj KI143/16, podnosilac *Muharrem Blaku i drugi*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. maja 2018. godine, stav 54).

79. U skladu sa praksom ESLJP-a, i ovaj Sud je u nizu slučajeva naglasio da su sudovi, iako nisu obavezni da se bave svim navodima iznetim od strane podnosioca, ipak obavezni da razmotre suštinske navode za slučajeve koji se nalaze pred njima (vidi, *mutatis mutandis*, gore navedeni slučaj Suda KI97/16, podnosilac "IKK Classic", presuda od 9. februara 2016. godine, stav 53). U tom smislu, pravo na dobijanje sudske odluke u skladu sa zakonom uključuje i obavezu da sudovi daju razloge za svoje odluke, kako na proceduralnom, tako i na materijalnom nivou (vidi, *mutatis mutandis*, gore navedeni slučaj Suda KI97/16, podnosilac "IKK Classic", presuda od 9. februara 2016. godine, stav 54).
80. U slučaju podnosioca zahteva, Sud na početku podseća da je obaveštenjem [KMLC. br. 145/2020], Kancelarija državnog tužioca obavestila podnosioca zahteva da njihovi navodi nisu dovoljni za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti, kako je utvrđeno u članu 247.1 tačka a i b Zakona o parničnom postupku.
81. Stoga, u svetlu napred navedenog, Sud ocenjuje da obaveštenjem Kancelarije državnog tužioca KMLC. br. 145/2020 nije razmatran meritum slučaja podnosioca zahteva.
82. Sud, dalje, podseća na obrazloženje Apelacionog suda u rešenju [Ac. br. 4116/19] od 24. septembra 2020. godine, kojim je meritorno razmotren zahtev podnosioca i kojim je odbijena, kao neosnovana, žalba podnosioca zahteva izjavljena protiv presude Osnovnog suda, u kojem je navedeno sledeće:
- "[...] ne stoje žalbeni navodi dužnika da je pobijano rešenje protivzakonito, jer po oceni Apelacionog suda, izreka rešenja je dovoljno jasna, i u punom skladu sa razlozima rešenja, tako da je izreka u logičnoj i pravnoj saglasnosti sa obrazloženjem. [...] po oceni Apelacionog suda, prvostepeni sud nije pogrešno primenio odredbu iz člana 67. stav 1. tačka d) i g) ZPP-a, zbog činjenice da je članom 67. stav 1. tačka d), određeno da: "Sudija ne može da procesuiru pravnu stvar: d). Ukoliko je o istoj stvari učestvovao u donošenju odluke nižeg suda, ili nekog drugog organa, ili u postupku posredovanja". Dakle iz ove odredbe se jasno vidi da se ne može govoriti o izuzeću, zbog činjenice jer se ovo odnosi na slučajeve kada je sudija odlučivao u prvom stepenu, dok učestvuje u odlučivanju u drugom stepenu, ili obratno. Dok, što se tiče člana 67. stav 1 tačka g), koji se u smislu člana 325. stav 2. ZIP-a primenjuje prikladno (*mutatis mutandis*) i za privatnog izvršitelja, u smislu člana 68.4. ZIP-a, dužnik ima za obavezu da u zahtevu za izuzeće navede okolnosti iz kojih misli da postoji neka pravna osnova za njegovo izuzeće, koju stvar dužnici nisu uradili, nego su samo površno naveli da privatnom izvršitelju nedostaje njegova objektivnost".*
83. Pored toga, Sud se takođe poziva i na rešenje [PPP. br. 121/17] Osnovnog suda, od 10. jula 2019. godine, koje je povezano sa drugim postupkom iniciranim dana 23. avgusta 2017. godine, od strane podnosioca zahteva, koji su kroz žalbu tvrdili da je došlo do proceduralnih nedostataka u izvršnom postupku. U gore navedenom rešenju, povodom navoda podnosioca

zahteva, navedeno je da: “[...] privatni izvršitelj postupio shodno zakonskim odredbama izvršnog postupka. Dok, vezano sa navodima dužnika da se vode dva paralelna postupka, ne stoji takva činjenica pošto je izvršni postupak drugi postupak pored parničnog postupka i da u slučaju uspeha u parničnom postupku dužnici imaju pravo da zahtevaju protivizvršenje prema članu 54. ZIP-a. [...] sud nije utvrdio nijednu nepravilnost u radu privatnog izvršitelja kako navode dužnici, jer su navodi dužnika bili objekat razmatranja i dovršena su, a njihove žalbe su odbijene kao neosnovane prema rešenjima Ac. br. 4313/15, od 03.04.2017. godine i Ac. br. 4315/15, od 03.04.2017. godine Apelacionog suda Kosova” [...] Tužbeni zahtev dužnika koji se odnosi na motivaciju da će biti pristrasan, na osnovu člana 67. stav 1. stav g) i d) ZPP-a, ima veze sa činjenicom da se privatni izvršitelj može isključiti ako postoje druge okolnosti koje dovode u pitanje njegovu nepristrasnost u odluci, dok u konkretnom slučaju ne može biti izuzetak na osnovu člana 67. tačka d) zbog činjenice da se odnosi na predmete u kojima je sudija odlučio u prvom stepenu, a sada učestvuje u odlučivanju u drugom stepenu ili obrnuto, dok ostali navodi da dokumenti nisu dati ne spadaju u razloge za isključenje. U članu 67. stav 1. stav g) ZPP, koji se u smislu člana 325. stav 2. ZPP, saglasno (*mutatis mutandis*) primenjuje i na privatnog izvršitelja, u smislu člana 68.4. ZPP dužnik privremeni zastupnik je bio obavezan da u zahtevu za izuzeće navede okolnosti iz kojih se zaključuje da postoji pravni osnov za njegovo isključenje, nije to učinio konkretno, već je samo na opšti način tvrdio da mu nedostaje objektivnost).

84. U svetlu napred navedenog, Sud dolazi do zaključka da su rešenje [Ac. br. 4116/19] Apelacionog suda od 24. septembra 2020. godine i rešenje Osnovnog suda, jasna i da su odgovorila na suštinske navode koje su izneli podnosioci zahteva. Ne postoji nijedan suštinski argument koji su redovni sudovi ostavili sa strane kao neobrazložen, kako tvrde podnosioci zahteva.
85. Prema tome, Apelacioni sud je došao do ovog zaključka nakon što je razmotrio obrazloženje koje je dao Osnovni sud.
86. Stoga, Sud smatra da su zaključci redovnih sudova izvedeni nakon detaljnog razmatranja svih argumenata koje su izneli podnosioci zahteva. Shodno tome, Sud ocenjuje da obrazloženje koje je dao Apelacioni sud ispunjava sve neophodne standarde ESLJP-a i Suda za obrazloženu sudsku odluku.
87. U slučaju podnosilaca zahteva, Sud primećuje da navodi podnosilaca zahteva izneti pred Sudom, pokreću uglavnom pitanja zakonitosti.
88. U tom smislu, Sud naglašava da nije njegov zadatak da se bavi greškama u zakonu koje su navodno počinili redovni sudovi (zakonitost), osim i u meri u kojoj su takve greške mogle povrediti osnovna prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). U suprotnom, Sud bi postupao kao sud “četvrtog stepena”, što bi imalo za rezultat prekoračenje granica postavljenih u njegovoj nadležnosti. U skladu sa praksom ESLJP-a, a takođe i u skladu sa svojom već konsolidovanom praksom, Sud ponovo naglašava da je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava i da se ne mogu vršiti apstraktne procene zašto je neki redovni sud odlučio na određeni, a ne na neki drugi način (vidi predmet

García Ruiz protiv Španije, ESLJP, br. 30544/96, od 21. januara 1999. godine, stav 28, i vidi, takođe, slučaj Suda KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).

89. Ustavni sud može samo da razmotri da li su u određenom postupku dokazi predloženi na pravilan način i da li su postupci, u celini gledano, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi, među ostalim izvorima, predmet *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, usvojen 10. jula 1991. godine).
90. U tom svetlu, Sud dalje smatra da podnosioci zahteva nisu dokazali da su postupci pred Apelacionim sudom ili pred drugim redovnim sudovima bili nepravični ili proizvoljni, ili da su njihova osnovna prava i slobode zaštićena Ustavom povređena usled pogrešnog tumačenja procesnog prava. Sud ponovo naglašava da je tumačenje zakona zadatak redovnih sudova i da predstavlja pitanje zakonitosti (vidi slučaj Suda KI63/16, podnosilac zahteva *Astrit Pira*, rešenje o neprihvatljivosti od 8. avgusta 2016. godine, stav 44, i vidi, takođe, slučaj KI150/15; KI161/15; KI162/15; KI14/16; KI19/16; KI60/16 i KI64/16, podnosioci zahteva *Arben Gjokaj, Hysni Hoxha, Driton Pruthi, Milazim Lushtaku, Esat Tahiri, Azem Duraku i Sami Lushtaku*, rešenje o neprihvatljivosti od 15. novembra 2016. godine, stav 62).
91. Sud naglašava da sama činjenica da podnosioci zahteva nisu zadovoljni ishodom rešenja Apelacionog suda ili samo pominjanje članova Ustava nije dovoljno da se izgradi tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrde takve povrede Ustava, podnosioci zahteva treba da obezbede obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi, u ovom kontekstu, slučaj Suda KI136/14, *Abdullah Bajqinca*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. februara 2015. godine, stav 33).
92. Kao rezultat toga, Sud smatra da podnosioci zahteva nisu potkrepili navode da su predmetni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni i da su osporenim odlukom povređena prava i slobode zagarantovane Ustavom.

Povodom navoda podnosioca zahteva da redovni sudovi nisu uzeli u obzir zahtev podnosioca za finansijsku ekspertizu koji su podnosioci zahteva izneli nakon zahteva Suda od 28. aprila 2021. godine da popune obrazac

93. Povodom ovog navoda podnosioca zahteva, a koji se odnosi na propust redovnih sudova da razmotre zahtev podnosioca za finansijsko veštačenje u vezi sa procenom vrednosti nepokretnosti, Sud podseća da su podnosioci zahteva izneli ovaj navod nakon zahteva Suda od 28. aprila 2021. godine da popune obrazac.
94. Sud još jednom podseća gore navedenu tvrdnju koju podnosioci zahteva iznose pred Sudom, obrazlažući sledeće: “uprkos našem zahtevu i inicijativi da se sprovede finansijsko i građevinsko veštačenje radi utvrđivanja tržišne vrednosti hipotekarnih nepokretnosti, tome se usprotivio zastupnik poverioca, a privatni izvršitelj usvojio uz obrazloženje da predlog za

imenovanje finansijskog veštaka i građevinskog veštaka ima za cilj i služi samo odugovlačenju postupka”.

95. Sud primećuje da su podnosioci zahteva izneli ovu tvrdnju po prvi put pred sudom tek nakon zahteva Suda da popune obrazac, i da taj navod nije iznet ni u prvobitnom zahtevu podnosioca, niti prilikom naknadne dopune zahteva dodatnom dokumentacijom.
96. Sud primećuje da podnosioci zahteva, osim što su ovaj navod pomenuli kao činjenicu, nisu isti dodatno razradili, zašto je ova činjenica dovela do ustavne povrede.
97. Sud, na osnovu svoje sudske prakse kao i sudske prakse ESLjP-a, ocenjuje da su navodi podnosioca zahteva *“nepotkrepljeni ili neobrazloženi”* navodi. Ovo zbog toga što su podnosioci zahteva samo spomenuli povredu članova Ustava, i nisu pružili nikakvo obrazloženje i nisu potkrepili svoje tvrdnje u vezi sa načinom kako je osporena Presuda Vrhovnog suda, uključujući i odluke nižestepenih sudova, mogla da rezultira u povredu njihovih prava i osnovnih sloboda koje su zagarantovane Ustavno.
98. Sud takođe podseća da je Sud konstantno naglašavao da je samo spominjanje nekog člana Ustava, bez jasnog i adekvatnog obrazloženja kako je došlo do povrede tog prava, nije dovoljno kao argumenat da bi se aktivizirao mehanizam zaštite koji pružaju Ustav i Sud, kao institucija koja se stara o poštovanju ljudskih prava i sloboda. (Vidi, u tom kontekstu, slučajeve Suda KI02/18, podnosilac *Vlada Republike Kosovo [Ministarstvo Sredine i Prostornog Planiranja]*, Rešenje o neprihvatljivosti od 20. juna 2019. godine, stav 36; i KI95/19, podnosilac *Ruzhdi Bejta*, Rešenje o neprihvatljivosti od 8. oktobra 2019. godine, stavovi 30-31; vidi takođe Smernice ESLjP-a o Kriterijumima o Prihvatljivosti od 30. aprila 2019. godine; deo I. Neprihvatljivost na osnovu merituma; A. Zahtevi očigledno neosnovani; 4. Neobrazloženi zahtevi: nedostatak dokaza, stavovi od 280 do 283).
99. Sud takođe podseća da, na osnovu člana 48 Zakona i na osnovu stavova (1) (d) i (2) pravila 39 Poslovnika o Radu i na osnovu svoje sudske prakse, Sud je konstantno naglašavao da (i) strane imaju obavezu da jasno preciziraju i da na adekvatan način predstavljaju činjenice i navode; i takođe (ii) da dokažu i na dovoljan način potkrepe svoje tvrdnje u vezi sa povredama njihovih prava ili ustavnih odredbi.
100. Stoga, Sud zaključuje da je ovaj navod podnosioca zahteva *“nepotkrepljen ili neobrazložen”*, i samim tim neprihvatljiv kao očigledno neosnovan po ustavnim osnovama, kako je to i propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika o Radu.

U vezi sa navodima podnosioca zahteva o protivzakonitim i protivustavnim radnjama Privatnog izvršitelja.

101. U vezi sa ovim navodom, Sud smatra da u okolnostima ovog slučaja, kao preliminarnu stvar, mora proceniti: da li je (i) ova tužba podnosioca zahteva

podneta u zakonskom roku od četiri (4) meseca koji je odredio član 49. Zakona i pravilo 39 (1) (c) Poslovnika; i (ii) koja je "konačna odluka" u smislu člana 113.7 Ustava u vezi sa istekom zakonskog roka od četiri (4) meseca prema članu 49. Zakona u vezi sa ovim konkretnim zahtevom.

102. U vezi sa ovim navodom, Sud prvo podseća na tvrdnje podnosilaca zahteva koji navode da: *Zbog potpuno protivzakonitih i protivustavnih radnji izvršitelja Gjokë Radi iz Đakovice, koje dolaze u sukob i sa poverljivim dokumentom na osnovu kojeg je ovaj izvršitelj dozvolio i predlog za izvršenje poverioca ProCredit Bank, sa sedištem u Prištini. Predlagač izvršenja, ProCredit bank, koristeći svoj položaj kao davalac kredita, preduzeo je takve mere koje je ovaj izvršitelj tretirao kao istinite iako te radnje dolaze u sukob sa pozitivnim zakonskim odredbama. Izvršni organ je, bez upuštanja u zakonske odredbe, odnosno onih ZIP-a, dozvolio predlog za izvršenje, iako nije smeo da to uradi*.
103. Podnosioci zahteva u suštini iznose iste navode pred Sudom kao što su to i naveli pred Osnovnom sudu u Đakovici gde su tvrdili da je bilo proceduralnih nepravilnosti u izvršnom postupku (vidi stavove 21-42 gore) od strane privatnog izvršitelja, Gjokë Radi, iz Đakovice, jer, po njihovim navodima, vodila su se dva paralelna postupka za jednu od nepokretnosti koja je ostavljena u hipoteci, a koja se odnosi na potvrđivanje vlasništva od strane trećih lica, dodajući da su u ovaj postupak uključene stranke koje nisu bile stranke u postupku. Sud podseća da je u izvršnom postupku 3. aprila 2017. godine, Apelacioni sud je odlukama [Ac. br.4313/2015] i [Ac. br.4315/2015] odbio kao neosnovanu žalbu podnosilaca zahteva [protiv naloga o izvršenju zbog neregularnosti] i potvrdio je naloge za izvršenje [E. br. 210/14] i [E. br.211/14].
104. Sud primećuje da su u izvršnom postupku poslednje odluke, rešenja Apelacionog suda [Ac. br.4313/2015] i [Ac. br. 4315/2015] od 3. aprila 2017. godine, kojima je zahtev podnosilaca odbijen kao neosnovan i kojima su potvrđeni nalozi za izvršenje [E. br. 210/14] i [E. br. 211/14], odluke koje se tiču izvršnog postupka koji je završio 2017. godine.
105. Shodno tome, Sud nalazi da su odluka Apelacionog suda [Ac. br. 4313/2015] od 3. aprila 2017. godine i odluka Apelacionog suda [Ac. br. 4315/2015] od 3. aprila 2017. godine „konačne odluke u slučaju podnosilaca zahteva, u vezi sa njihovim konkretnim navodom u vezi sa proceduralnim nepravilnostima koje su nastale kod privatnog izvršitelja.
106. Sud dalje podseća da je zahtev podnosilaca podnet Sudu 23. novembra 2020. godine, odnosno da je zahtev podnet nakon zakonskog roka od četiri (4) meseca.
107. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, na osnovu člana 49. Zakona i Pravila 39 (1) c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost, osiguravajući da se slučajevi koji se bave pitanjem Ustava razmatraju u razumnom roku i da se spreči održavanje nesigurnosti na neki duži period stranama i drugim licima koja su uključena u sudski postupak (vidi: *mutatis mutandis* slučaj ESLJP-a, *podnosilac zahteva Sabri Güneş*, Presuda od 29.

juna 2012. godine, stav 40 i reference koje su tu korišćene; i slučaj Ustavnog Suda, podnosilac zahteva *Ramadan Cakiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. marta 2014. godine, stav 24).

108. Na osnovu gore navedenog, Sud zaključuje da se zahtev podnosioca zahteva u vezi sa ovom tvrdnjom treba odbiti kao neblagovremen u skladu sa članom 49 Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika o radu.

Zaključak

109. U zaključku, u vezi sa prvom tvrdnjom podnosioca zahteva koja se tiče navoda podnosioca zahteva o neobrazloženju odluke, Sud, nalazi da u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i, samim tim, neprihvatljiv.
110. U vezi sa tvrdnjom podnosioca zahteva da nije uzet u obzir od strane redovnih sudova zahtev podnosioca zahteva za finansijsko veštačenje zatraženo od podnosioca zahteva, Sud zaključuje da ovaj navod podnosioca zahteva spada u "*nepotkrepljene ili neobrazložene*" navode, i samim tim, neprihvatljiv kao očigledno neosnovan po ustavnim osnovama.
111. U vezi sa tvrdnjom podnosioca zahteva o nezakonitom i protivustavnom delovanju Privatnog izvršitelja, Sud istu odbija kao neblagovremenu u skladu sa članom 49 Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika o Radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Republike Kosovo, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava i pravilom 39 (2) Poslovnika, dana 9. decembra 2021. godine, većinom,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Remzije Istrefi-Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani